

markedspris, ja, så er det selvfølgelig fristende for en andelshaver at kræve mere, end det er tilladt. Det kan ske på flere måder, f.eks. direkte penge under bordet. Der er også skjulte måder at gøre det på, nemlig ved at tage ganske høje priser for såkaldte forbedringer.

Det er vores opfattelse, at andelsboligforeninger skiller sig markant ud fra ejerlejligheder ved, at folk faktisk ejer en andel. De ejer altså ikke deres bolig, de ejer en andel, og de har en andel i et fællesskab. Det er jo også det, der er styrken ved andelsboligformen, fordi man i virkeligheden i andelsboligformen kan handle langt bedre i fællesskab, end man kan i ejerforeninger, og dermed også bedre sikre ejendommen. Derfor ser vi også som naturligt, men selvfølgelig ikke nødvendigt, at det er beboerne i fællesskab, der styrer køb og salg af andele.

Vi er derfor positive over for forslaget. Vi synes, det har en god balance mellem regler og også mulighed for at finde former, der passer til forskellige andelsboliger. Det er jo ikke nødvendigvis kun ventelisten, der er passende alle steder, andre steder vil det være passende, at det er bestyrelsen eller generalforsamlingen, der på en fleksibel måde efter opslag kan afgøre, hvem der skal ind.

Det er også efter vores mening rimeligt, at man som andelshaver kan overdrage andele til personer, som man har tætte relationer til. Der er dog én gruppe, for hvem vi synes reglerne er løst formuleret, og det er for personer, som man har haft fælles husstand med. Vi kan støtte, at det er rigtigt, at hvis man har haft fælles husstand, jamen så skal man også kunne overdrage andelen, men som det er formuleret, kan det godt blive misbrugt, og det vil vi godt se nærmere på.

Når vi nu er i gang med andelsboliger og fællesskab i andelsboliger, som vi synes er styrken, så vil jeg også godt sige, at vi også synes, at der er andre problemer i andelsboligforeninger, som man bør tage fat på.

Da man ændrede loven i 1980, ændrede man faktisk andelsboligerne fra at være almene andelsboliger til at være private andelsboliger. Man kunne så med de nye regler få en andel af friværdien, og det kan i nogle tilfælde betyde, at man rent faktisk udlodder hele friværdien i ejendommen med de konsekvenser, at der måske ikke er penge til at renovere, uden at det koster andelshaverne penge, eller at ejendommen også bliver økonomisk usikker for andelshaverne.

Hvis den pludselig falder i pris, ja, så taber man sin andel.

Med andre ord: Den regel medfører, at man får en mere usikker ejendom og ikke har den styrke, som netop andelsboligen kan have, nemlig at man i fællesskab har godt styr på økonomien.

Det vil vi dyrke videre i anden anledning, men vi synes, at andelsboligforeningens styrke er, at man har hånd i hanke med det i fællesskab, og det synes vi at det her forslag styrker, og derfor er vi positive over for det.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget har sin oprindelse i avisartikler om penge under bordet i forbindelse med overdragelse af andelsboliger. Hvor ofte det har været tilfældet, er umuligt at fastslå, men man skal da vist være ganske blåøjet, hvis man påstår, at det aldrig finder sted.

At boligmarkedet giver anledning til denne trafik skyldes en ganske forfejlet boligpolitik. Det er jo et faktum, at nogle er heldige i boliglotteriet, mens andre ikke er det. Havde vi haft et frit boligmarked, det har vi jo stort set i erhvervslejemål, så eksisterede penge under bordet ikke. Et tiltag i retning af et frit boligmarked er jo ikke socialdemokratisk boligpolitik.

Jeg skal ikke undlade at anføre, at også Dansk Folkeparti ønsker at begrænse penge under bordet i forbindelse med overdragelse af andelsboliger. Dansk Folkeparti har dog betænkeligheder ved den ventelisteordning, der lægges op til i lovforslaget.

Lovforslaget indebærer væsentlige begrænsninger i de nugældende regler for andelsboligforeningernes selvbestemmelsesret. En nærmere belysning af disse forhold vil kunne ske under udvalgsarbejdet.

Dansk Folkeparti vil lade resultaterne fra udvalgsarbejdet være afgørende for vor stillingtagen til lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne starte med lidt overordnet at betragte denne problemstilling.

Hvorfor er der tilsyneladende nogle, der er villige til at betale penge under bordet? Det er der, fordi der er meget stor mangel på boliger her i landet. Det ændrer dette lovforslag jo ikke noget på. I CD synes vi, at det er mere relevant at helbrede frem for at symptombehandle. Godt nok har ministeren netop fremlagt en boligpakke med nye tiltag, men vi skal jo ikke glemme, at